

Tâm Sự Của Một Người Việt Nam

<http://blacky2016.tk>

"Trên một miếng vải màu vàng người ta vẽ lên 3 sọc đỏ, đó là lá cờ ba que xô lá của bọn ngụy quân, ngụy quyền đã bại trận, và hiện nay nó là cờ của bè lũ phản động Hải Ngoại toàn là những kẻ bỏ nước ra đi, giờ vẫn ôm hận thù. Không biết sống ở nước ngoài thì yêu Việt Nam cỡ nào mà đấu với tranh, chỉ luôn nuôi hận thù đòi lật đổ chế độ, một chế độ ổn định không có các cuộc biểu tình bạo loạn, và không bị đánh bom khủng bố như các nước phương tây... " Đó là tất cả những gì tôi được nghe, được tuyên truyền, và được quyền biết đến trong suốt quãng đời tuổi trẻ sống và học tập theo gương bác Hồ vĩ đại, và đó cũng là những luận điệu được lặp đi lặp lại na ná nhau của phần đông thế hệ thanh niên quốc nội sinh sau năm 1975 khi được hội "bạn biết gì về cờ vàng ba sọc đỏ". Và không biết nên vui hay buồn khi phải cho mọi người biết một sự thật rằng trong thời gian ở Đài Loan tôi có thăm dò cộng đồng người việt cũng bằng câu hỏi đó thì cứ khoảng 10 người việt nam sang du học, lao động hoặc kết hôn thì đến 6 người trả lời "cờ vàng ba sọc đỏ? tôi chưa nghe đến bao giờ, là cờ của nước nào vậy? " 3, 9 người còn lại sẽ trả lời như ở đầu bài (1).

Đấy! nói như thế để những ai may mắn có điều kiện tiếp xúc với internet và đang đọc những dòng này biết được sự quan tâm đến hiện tình đất nước và hiểu biết về lịch sử của đa phần người dân đang ở mức độ nào. Và chính tôi một thời gian trước đây khi còn ngồi dưới mái trường xã hội chủ nghĩa cũng không hơn gì họ, thậm chí còn ngờ nghệch ảo tưởng hơn nhiều, và tôi cảm thấy "thằng tôi" của ngày hôm qua đáng thương hơn đáng giận.

Vì tôi được sinh ra tại việt nam sau năm 1975, khi đất nước đã được những người Cộng Sản "thống nhất". Vì ông bà cha mẹ họ hàng gia đình tôi là những người từng đổ máu chiến đấu cho lí tưởng Cộng Sản. Vì tôi đã được học dưới mái trường xã hội chủ nghĩa 12 năm với những trang sử đánh Mỹ cứu nước hào hùng của dân tộc.

Vì cứ vào thứ hai đầu tuần phải nghiêm trang trong tư thế chào cờ mắt nhìn lá cờ đỏ sao vàng được kéo lên đây về tự hào và miệng hát "đường vinh quang xây xác quân thù, thắng gian lao cùng nhau lập chiến khu, vì nhân dân chiến đấu không ngừng ... ".

Vì tôi đã từng là đoàn viên thanh niên Cộng Sản Hồ Chí Minh, và với một lý lịch tốt như gia đình tôi thì nếu có gắng phấn đấu tôi sẽ được kết nạp vào đảng với nhiều cơ hội tiến thân.

Vì tôi đã từng yêu bác Hồ hơn bất kỳ thiếu niên nhi đồng nào trên đất nước việt nam này, từ khi còn bé tôi đã nằm lòng những bài thơ của Tố Hữu, đã đọc nhàu nát những cuốn sách kể chuyện về bác Hồ, và còn cẩn thận ép tấm ảnh bác trong cuốn tập nhỏ và xếp ngay ngắn trong cặp sách với niềm tin ánh sáng của bác sẽ soi đường khi mình lạc lối.

Vì thế tôi dám chắc nếu mọi người từ khi lọt lòng đều phải sống trong hoàn cảnh ấy thì cũng không khá gì hơn tôi và những bạn trẻ trong nước hiện nay, vậy nên xin mọi người đừng mỉa mai chúng tôi, đừng thù ghét mỗi khi chúng tôi phỉ báng lá cờ vàng ba sọc đỏ, mà xin hãy rộng lòng yêu thương, vì chúng tôi là sản phẩm của mái trường xã hội chủ nghĩa, vì chúng tôi là những tờ giấy trắng như biết bao trẻ em trên khắp hành tinh này nhưng "họ" đã bôi trét lên đó những gì tai hại nhất. Chỉ có lòng bao dung với ánh sáng của tình thương dẫn đường mới có thể giúp chúng tôi thoát khỏi những ảo tưởng để trải lòng tiếp nhận những thông tin mới.

Tôi yêu quê hương xứ sở vô cùng, tôi nhớ những ngọn lá những đôi vai gầy một nắng hai sương, nhưng sao những ngọn núi những dòng sông giờ đây đã điêu tàn tan hoang đến vậy, nhưng sao những người tôi yêu dù chăm chỉ làm ăn, chịu thương chịu khó mà phải sống một cuộc sống cơ cực và mất tự do đến thế. Vậy nên tôi đã quyết tâm truy tìm và kiểm chứng lại tất cả những gì tôi đã được học, và mỗi lần những sự thật trần trụi được phơi bày là những lần lòng tôi lại mang thêm nhiều những vết thương.

Chính vì thế nên mặc dù biết rõ sẽ gặp nhiều rắc rối từ phía chính quyền cộng sản nhưng tôi cảm thấy mình có trách nhiệm phải nói cho thế hệ trẻ hôm nay và mai sau biết được nguồn gốc và ý nghĩa của 2 lá cờ: cờ vàng ba sọc đỏ cùng những trải nghiệm trên con đường thay đổi nhận thức của mình. Để từ đó những chủ nhân tương lai của đất nước quyết định đâu là sinh lộ cho quê hương.

Cờ vàng ba sọc đỏ:

Tôi còn nhớ lần đầu tiên tôi biết đến lá cờ vàng ba sọc là vào khoảng thời gian tôi học cấp 2, khi tôi nghe các anh lớn bàn chuyện với nhau về hát nhạc vàng nhạc đỏ, tôi đã thắc mắc tại sao lại có sự phân biệt này, còn hỏi "làm răng để khi nghe biết được cái mô là nhạc vàng cái mô là nhạc đỏ". Tất nhiên tôi bị mấy anh gõ to đầu nói "mi ngu lắm nhạc vàng là nhạc phản động mi đã nghe ai nói cờ vàng ba que xỏ lá của bọn nguỵ chưa, mi cứ thấy ai hát lè nhè như Duy Khánh, Chế Linh là nhạc vàng, mi cứ thấy mấy cái video có cảnh trai gái hở hang nhảy nhót quần lầy nhau trên sân khấu có mấy thằng lính cầm cờ ba que chạy lui chạy tới là nhạc vàng..." Nê phục trước những kiến giải sâu xa của các anh lớn, thế là từ đó tôi có thêm hiểu biết quý báu về cái gọi là nhạc vàng, cờ vàng, và thỉnh thoảng để ra về hiểu biết với tụi bạn cùng trang lứa tôi dạy lại chúng nó cụm từ "cờ vàng ba que xỏ lá" một cách đầy tâm đắc với kiến thức của mình. Và hiện nay khi nhìn lại thế hệ các em tôi, tôi thấy các em cũng không hiểu biết hơn tôi ngày trước là bao, nhưng điều đáng buồn hơn là ngay cả các anh tiến sỹ (2) cũng không biết hay cố tình không biết, làm sao có thể giải thích cho mọi người hiểu được vấn đề một cách trọn vẹn.

Khi để hiểu được nguồn gốc và tính dân tộc của 2 lá cờ thì phải lật ngược dòng lịch sử để tìm rõ căn nguyên, lại càng khó hơn khi nhiều trang web ở Hải Ngoại bị đặt tường lửa, phương tiện truyền thông trong nước thì đều là công cụ của đảng, và toàn bộ sử liệu từ đầu thế kỷ 20 cho đến nay trong các thư viện và nhà sách Việt Nam đều là sách của đảng được nhào nặn bởi những "sử nô" danh tiếng thường xuyên xuất hiện trên các phương tiện truyền thông, thế nên chỉ nghe tên thôi bọn trẻ cũng có thể hoàn toàn tin là sự thật, trong mắt trẻ thơ những gì được đăng tải trên truyền hình, sách vở và báo chí đều là sự thật, **thế nên hỏi ôi các nhà báo các nhà làm phim các nhà giáo dục, quý vị có thấy day dứt lương tâm khi đã đánh lừa niềm tin của con em chúng ta hay không?** Chính vì thế nên thỉnh thoảng ở các diễn đàn tiếng nói tự do của người dân Việt Nam trên yahoo, paltalk, và gần đây là phong trào viết blog không tránh khỏi có nhiều lời lẽ miệt thị hay tẩy chay cờ vàng. Nay tôi xin được lược trích lại một số tư liệu (3) đề lần nữa xác định rằng lá cờ vàng đã có từ trước khi nền Đệ Nhất Cộng Hòa ra đời.

1. Long Tinh Kỳ (1802-1885):

Quốc Kỳ nguyên thủy của triều đình Nhà Nguyễn Đối chiếu với các tài liệu được tham khảo thì lá quốc kỳ đầu tiên trong thời nhà Nguyễn đã được đặt tên bằng tiếng Hán là "Long Tinh Kỳ". (Ghi chú cho tuổi trẻ Việt Nam: Ý nghĩa của các chữ Hán như sau:

Kỳ là cờ, Long là Rồng, biểu tượng cho hoàng đế, có màu vàng. Râu tua màu xanh dương chung quanh tượng trưng cho Tiên và cũng là màu đại dương, nơi Rồng cư ngụ. Tinh có nghĩa là ngôi sao trên trời, mà cũng có nghĩa là màu đỏ. Màu đỏ còn biểu tượng cho phương Nam và cho lòng nhiệt thành. Long Tinh Kỳ là Cờ Rồng có chấm Đỏ viền tua xanh, biểu hiệu cho một dân tộc có nguồn gốc Rồng Tiên ở phương Nam vùng nhiệt đới.)

2. Đại Nam Quốc Kỳ (1885-1890)

Đây là hình lá cờ Đại Nam của triều đình Đồng Khánh, được tìm thấy qua tài liệu của người Tây phương.

3. Quốc kỳ Nền Vàng Ba Sọc Đỏ dưới hai triều đại Khải Pháp 1890 - 1920

* Nền vàng

* Ba sọc đỏ bằng nhau biểu hiệu bắc nam trung bất khả phân

Có thể nói Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ - gọi tắt là "Cờ Vàng" - là lá "quốc kỳ" đúng nghĩa đầu tiên của dân tộc Việt, vì nó hàm chứa nguyện vọng độc lập và thống nhất của lãnh thổ Việt. Sự kiến tạo lá quốc kỳ mới ấy có nhiều ý nghĩa vô cùng quan trọng:

- Thể hiện ý chí đấu tranh, bác bỏ hiệp ước Quý Mùi, "chia để trị" của thực dân Pháp, đã tạo ra tình trạng Nam Kỳ thuộc địa, Trung Bắc kỳ bảo hộ.
- Xác quyết sự toàn vẹn lãnh thổ của Đại Nam Quốc, ba miền đều có tư thế chính trị giống nhau và bất khả phân trong nền tảng màu Vàng của dân tộc Việt ở phương Nam.

- Nêu cao tinh thần "quốc gia dân tộc", bằng cách đoạn tuyệt với sự liên hệ của chữ Hán, cũng như thoát ly ra khỏi nền bảo hộ Pháp và triều cống Tàu. Chính vì các ý nghĩa trên mà lá cờ Vàng còn được mệnh danh là cờ "Quốc Gia". Như vậy, từ ngữ "quốc gia" có từ cuối thế kỷ 19, đối nghịch với "thuộc địa", chớ không chỉ mới có vào bán thế kỷ 20 khi từ ngữ "cộng sản" xuất hiện.

4. Cờ Bắc Trung Kỳ trong thời miền Nam thành thuộc địa Pháp Long Tinh Kỳ (1920 - 10 Mar, 1945)

- * Nền vàng
- * Một sọc đỏ lớn
- * Biểu tượng cho Bắc và Trung kỳ mà thôi.
- * 10-3-45 là ngày cáo chung của chế độ bảo hộ Pháp.

Lá cờ Vàng Một Sọc Đỏ, cũng được gọi là cờ "Long Tinh", vì nó biến thể từ Long Tinh Kỳ nguyên thủy trong mấy chục năm đầu của nhà Nguyễn. Nền vàng có hình chữ nhật tương tự như quốc kỳ của các quốc gia khác. Chấm đỏ được kéo dài ra thành sọc đỏ ở giữa. Tua xanh không còn nữa. Đây là lá cờ biểu hiệu cho một quốc gia chỉ còn hai miền Bắc và Trung, thuộc quyền bảo hộ Pháp. Lá cờ này trải qua đời vua Khải Định và tồn tại trong đời vua Bảo Đại, sau khi vua Khải Định băng hà vào năm 1925. Sau khi lên ngôi vào đầu năm 1926 lúc mới 12 tuổi, vua Bảo Đại trao hết quyền cho "Hội Đồng Phụ Chính" với sự chỉ đạo của Toàn Quyền Pháp rồi trở sang Paris tiếp tục học cho đến 1932 mới trở về chấp chính. Lá cờ Long Tinh vẫn được tiếp tục dùng làm biểu tượng của triều đình Huế, lúc bấy giờ chỉ còn thẩm quyền cai trị hai miền Bắc và Trung dưới sự bảo hộ của Pháp.

5. Cờ Nam Kỳ Thuộc Địa (miền Nam thuộc địa Pháp) Cờ Nam Kỳ Thuộc Địa (1923 - Mar 10, 1945)

- * Nền vàng
 - * Cờ Tam Tài, màu xanh trắng đỏ nằm trên góc trái.
 - * 10-3-45: Nhật đảo chính Pháp.
- Cờ này tồn tại đến 10-3-45 thì cáo chung sau khi Nhật đảo chính Pháp tại Đông Dương.

6. Long Tinh Kỳ trong thời Nhật chiếm Đông Dương, 11 tháng 3, 1945 - Aug 1945

Long Tinh Đế Kỳ (11 Mar - 30 Aug, 1945)

- * Nền vàng.
- * Sọc đỏ bằng 1/3 cờ.
- * 11-3-45: Bảo Đại tuyên bố VN độc lập, Long Tinh Kỳ trở thành Đế Kỳ.
- * 30-8-45: Bảo Đại thoái vị, Đế Kỳ cáo chung.

Một ngày sau khi Nhật đảo chính Pháp, vua Bảo Đại đăng đàn tại Huế vào ngày 11-3-45, tuyên bố hủy bỏ hòa ước Quý Mùi 1883 và Giáp Thân 1884, Việt Nam thống nhất và độc lập, theo chế độ Quân Chủ tân thời như một số quốc gia Tây Phương, và ủy nhiệm cho học giả Trần Trọng Kim thành lập chính phủ. Sau đó, vua Bảo Đại phân định cho Long Tinh Kỳ trở lại cương vị của Đế Kỳ, chỉ treo nơi Hoàng Thành Huế hoặc mang theo những nơi vua tuần du. Long Tinh Đế Kỳ cũng tương tự như Long Tinh Quốc Kỳ trong thời Pháp bảo hộ, nhưng nền vàng đậm hơn và sọc đỏ thu hẹp lại bằng 1/3 chiều cao lá cờ, để tương xứng với cờ Quê Ly của chính phủ Trần Trọng Kim.

7. Cờ Quê Ly của quốc gia Việt Nam trong thời Nhật chiếm Đông Dương

Cờ Quê Ly thời Nhật (11 Mar - 5 Sep, 1945)

- * Nền vàng, ba sọc đỏ, sọc giữa đứt khoảng hơi giống hình Quê Ly.
- * Quốc kỳ chính thức thời Nhật, đồng thời với Long Tinh Đế Kỳ.

Để biểu trưng cho Quốc Gia trong chế độ Quân Chủ, Bảo Đại ký sắc lệnh chấp thuận đề nghị của Thủ Tướng Trần Trọng Kim, lấy lại quốc hiệu Việt Nam mà nhà Thanh đã chấp thuận trong thời vua Gia Long, và sáng tạo ra một quốc kỳ mới. Đó là lá cờ có nền vàng tương tự như Long Tinh Đế Kỳ nhưng vạch đỏ được chia làm ba vạch nhỏ bằng nhau, riêng vạch giữa thì đứt khoảng, tương tự như cờ Ly, một quẻ trong bát Quái.

8. Cờ Đỏ Sao Vàng của Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời "Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa"

Cờ Mặt Trận Việt Minh (5 Sep, 1945 - 20 Dec, 1946)

* Nền đỏ, sao vàng, cạnh sao hơi cong.

* 5-9-45: Hồ Chí Minh ký sắc lệnh số 5 dùng cờ Việt Minh làm Quốc Kỳ, thay thế cờ Quẻ Ly.

* 20-12-46: Việt Minh rút vào bung kháng chiến chống Pháp. Cờ Việt Minh tạm mất tư thế Quốc Kỳ.

- Trong suốt năm 1946, quân đội Pháp càng ngày càng chiếm ưu thế trên các cuộc đụng độ với quân đội Việt Minh. Đến 20-12-46, Pháp chiếm được Bắc Bộ Phủ, Hồ Chí Minh tuyên bố rút vào bung kháng chiến. Dần dần, Pháp chiếm đóng và kiểm soát các thành phố, quận lỵ, và các làng xã đông dân; còn Việt Minh thì đồn trú tại các vùng quê, rừng núi hẻo lánh. Như vậy, Cờ Đỏ Việt Minh bị xem như tạm thời mất tư thế "quốc kỳ" kể từ ngày 20-12-46 là ngày Pháp chiếm Bắc Bộ Phủ cho đến ngày 20-7-1954 là ngày đất nước chia đôi và Việt Minh trở lại cầm quyền trên miền Bắc Việt Nam từ vĩ tuyến 17 trở lên.

9. Cờ Vàng sọc Xanh của Chính Phủ Lâm Thời "Nam Kỳ Cộng Hòa Quốc" Cờ Nam Kỳ Cộng Hoà Quốc (1 Jun, 1946 - 2 Jun, 1948)

* 1-6-46: Nam Kỳ CH Quốc trong Liên Bang Đông Dương.

* Nền vàng, ba sọc xanh, hai sọc trắng.

* 2-6-48: Bảo Đại lập Quốc Gia Việt Nam trong Liên Hiệp Pháp, thống nhất ba miền.

10. Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ của "Việt Nam Quốc" và "Việt Nam Cộng Hòa" Cờ Vàng Quốc Gia VN (2 Jun, 1948 - 20 Jul, 1954)

* 2-6-48: Chính Phủ Trung Ương dùng Cờ Vàng làm quốc kỳ giống như Đại Nam Kỳ thời 1890-1920.

* 20-7-54: Đất nước chia đôi theo Hiệp Định Genève. Từ đó, Cờ Vàng vẫn được dùng làm Quốc Kỳ Việt Nam Cộng Hòa từ 20-7-54 đến 30-4-75.

Vào năm 1948, Bảo Đại không muốn tái sử dụng Long Tinh Kỳ vì đó là Đế Kỳ của một đế chế mà ông đã chấm dứt vào tháng 8 năm 1945. Một ông vua tha thiết với nền độc lập và sự toàn vẹn lãnh thổ, đến nỗi chịu thoái vị vì quyền lợi tối thượng của đất nước, hẳn dư biết nguồn gốc của lá Cờ Vàng. Ngoài ra, một vài chi tiết lịch sử quan trọng khác cũng đã góp phần vào việc chọn lựa Cờ Vàng: Đó là cái chết oan ức tại Phi Châu vào cuối năm 1945 của hoàng tử Vĩnh San, tức là cựu hoàng Duy Tân, và sự hiện diện tại Sài Gòn từ năm 1947 của cựu hoàng Thành Thái, thân sinh của Duy Tân. Cờ Vàng đã được dùng làm Quốc Kỳ lần đầu trong triều đại của hai vị vua này. Cả hai đã là linh hồn của cuộc kháng chiến chống Pháp dành độc lập vào đầu thế kỷ 20, mà hậu quả là cuộc xử tử các thủ lĩnh Quang Phục Hội như anh hùng Thái Phiên, Trần Cao Vân vào năm 1916, và án lưu đày Phi Châu của hai vị vua ái quốc ấy. Năm 1942, hoàng tử Vĩnh San gia nhập quân đội Pháp (cánh De Gaulle), đến năm 1945 được thăng cấp Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng. Khi Thế Chiến thứ 2 kết thúc, Tướng De Gaulle về Pháp cầm quyền, dự định cho ông về Việt Nam. Nhưng sau đó, có người tố cáo cho De Gaulle biết Vĩnh San luôn luôn ủng hộ chủ trương Việt Nam độc lập và thống nhất Nam, Trung, Bắc. Vì vậy, trong lần hội kiến với De Gaulle vào ngày 14-12-1945, ông bị khiển trách nặng nề và bị tước mất cấp bậc. Ông đã tâm sự với người bạn thân rằng ông lo ngại sẽ bị hại. Ngày 24-12-45, ông bị đưa về lại đảo Réunion. Hai hôm sau, ông bị tử nạn máy bay tại Trung Phi. Cái chết đầy nghi vấn của cựu hoàng Duy Tân đã làm dư luận Việt Nam xúc động và thương tiếc vị vua ái quốc. Năm 1947, cha ông là cựu hoàng Thành Thái lúc bấy giờ đã 68 tuổi, được Pháp cho về Sài Gòn, với điều kiện là ông không giữ bất cứ một trách nhiệm chính trị nào cả. Dù vậy, sự hiện diện của cựu hoàng Thành Thái cùng với cái chết của cựu hoàng Duy Tân hiển nhiên đã gợi lên tinh thần tôn kính hoài bão của hai vua. Chắc chắn Bảo Đại có đến thăm bậc Thái Thượng Hoàng khả kính của ông, và hội ý trong việc chọn Cờ Vàng làm Quốc Kỳ, nhưng ông không thể tiết lộ ra, vì sẽ phạm vào điều kiện của De Gaulle

khi cho cựu hoàng Thành Thái về VN, là không được tham dự vào chính trị phục quốc. Sự rao truyền rằng Cờ Vàng do họa sĩ Lê Văn Đệ vẽ ra mà không nhắc đến sự hiện hữu của Cờ Vàng 50 năm trước, cũng có dụng ý. Đó là vì nhu cầu bảo vệ an nguy của cựu hoàng Thành Thái. Vì thế, việc Quốc Trưởng Bảo Đại lựa chọn Cờ Vàng của thời chống Pháp làm Quốc Kỳ cho tân chế độ là một quyết định sáng suốt và hợp chính nghĩa.

Vì nguồn gốc kháng Pháp hào hùng của Cờ Vàng, mà năm 1955, Thủ Tướng Ngô Đình Diệm tổ chức "trung cầu dân ý", lập ra chế độ Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hoà, quốc hội mới vẫn giữ nguyên quốc kỳ của một chế độ đã cáo chung. Cuộc đảo chánh năm 1963, chấm dứt nền Đệ Nhất Cộng Hoà, lập nên Đệ Nhị Cộng Hoà, Cờ Vàng vẫn được giữ nguyên là Quốc Kỳ cho đến khi miền Nam bị miền Bắc thôn tính.

Vậy đã rõ ràng cờ vàng ba sọc đỏ không phải là "cờ ba que xô lá" mà đó đã từng là một Quốc Kỳ của nhiều chế độ trước đó, đồng thời mang đầy đủ nguyện vọng giành độc lập, ý thức chống giặc ngoại xâm và yêu chuộng tự do của cả một dân tộc. Và hiện nay cờ vàng ba sọc đỏ là ngọn cờ của người Việt hải ngoại.

Cờ đỏ sao vàng:

Đây là lá cờ đã gắn bó với suốt cả cuộc đời thơ tôi với tất cả bạn bè họ hàng và người thân của mình, nên tôi nghĩ mình có đủ nghi ngờ và tỉnh táo khi đề cập đến "mặt kia" của nó, "mặt kia mà tôi muốn nói đến chính là những sự thật đã bị Đảng Cộng Sản với công cụ là những "nhà sử nô" "nhà bồi bút" tìm mọi cách thủ tiêu và dấu nhẹm trong mấy chục năm nay và "mặt kia" chính là tội lỗi đê hèn khi đánh lừa niềm tin của hàng triệu người trong suốt chiều dài lịch sử phải "chết vinh quang" và "chết tức tưởi" dưới ngọn cờ đỏ. Trước hết chúng ta hãy nghe chính quyền Cộng Sản giới thiệu về lá cờ Tổ Quốc trên website của Đảng có vài điểm chú ý sau:

- "Đêm cuối cùng trước khi rời cơ quan tuyên truyền của Đảng, từ Xóm Chuồng Ngựa về Bàn Cờ. dưới ngọn đèn leo lét, Nguyễn Hữu Tiên đã thức trắng đêm vẽ đi, vẽ lại trên phiến đá hình tượng lá cờ đỏ với ngôi sao vàng năm cánh tượng trưng cho cuộc chiến đấu đầy gian khổ, hy sinh của các tầng lớp nhân dân: Sĩ, Nông, Công, Thương, Binh đoàn kết dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam." (4)

- Lá cờ đỏ sao vàng từ đây đã xuất hiện nhiều lần trong các cuộc khởi nghĩa, biểu tình của quần chúng. Lá cờ đã tung bay trên cả nước trong những ngày Tháng Tám năm 1945 lịch sử; trên quảng trường Ba Đình, Hà Nội ngày 2-9-1945, Chủ tịch Hồ Chí Minh đọc Tuyên ngôn độc lập khai sinh một kỷ nguyên mới cho đất nước ta. Ngày 5 tháng Chín năm 1945, Chủ tịch Hồ Chí Minh ký Sắc lệnh ấn định Quốc kỳ Việt Nam là cờ đỏ sao vàng. Kỳ họp thứ Nhất, Quốc hội khoá I nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, ngày 2 tháng 3 năm 1946 đã biểu quyết nhất trí cờ đỏ sao vàng là Quốc kỳ của nước ta.(5)

- Hình ảnh sao vàng trong thơ Hồ Chí Minh:

Một canh...hai canh...lại ba canh
Trần trọc, bần khoản giắc chằng thành
Canh bốn, canh năm vừa chợp mắt
Sao vàng năm cánh mộng hồn quanh.

Tất cả lai lịch về lá cờ đỏ sao vàng đều được giải thích rất mơ hồ, đọc xong tôi thấy có 3 câu hỏi lớn cần phải làm sáng tỏ:

Thứ nhất: lá cờ đỏ sao vàng có ý nghĩa gì và nguồn gốc ra sao?

Thứ hai: tại sao hiện nay nó là Quốc Kỳ của Việt Nam?

Thứ ba: những thành quả mà nó mang lại cho dân tộc?

Lá cờ đỏ sao vàng có ý nghĩa gì và nguồn gốc ra sao:

Cờ Liên Xô nền đỏ, trên đầu góc trái có hình búa liềm "Tượng trưng cho chủ quyền của Liên bang Xô Viết và khối liên minh không gì phá vỡ nổi (6) của công nhân và nông dân trong cuộc đấu tranh để xây dựng xã hội cộng sản chủ nghĩa". Màu đỏ tượng trưng cho cuộc đấu tranh anh dũng của nhân dân Xô Viết dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Liên Xô nhằm xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản. Búa liềm chỉ khối liên minh vững chắc của giai cấp công nhân và nông dân. Ngôi sao năm cánh trên cờ Liên Xô tượng trưng cho thắng

lợi cuối cùng của các tư tưởng chủ nghĩa cộng sản trên 5 châu lục toàn thế giới."(7) Nhắc đến chủ nghĩa cộng sản phải nhắc đến Mác với câu nói " Vô sản thế giới đoàn kết lại" mà sau này được dùng làm khẩu hiệu của những người Cộng Sản, và theo Mác để xây dựng một xã hội mới không còn cảnh người bóc lột người thì phải từ bỏ tất cả những giá trị của xã hội cũ, phải từ bỏ quyền tư hữu, từ bỏ gia đình, từ bỏ quê hương, từ bỏ tôn giáo, và từ bỏ hết tất cả những giá trị văn minh nhân loại suốt mấy ngàn năm qua... Tôi đang tự hỏi không biết khi đem chủ nghĩa Mác về Việt Nam ông Hồ Chí Minh có biết hay cố tình không biết là vào những năm cuối đời Mác đã ăn năn hối lỗi về sự lầm lạc của chủ nghĩa Cộng Sản, cũng giống như nhận định "Ngay cả Mác cũng không thể trung thành với một lý thuyết như thế. Lý thuyết ấy như một cô gái cực đẹp nhưng lẫn thân, chắc chắn người ta sẽ vô lý và sau đó tất yếu là sự phản bội." (8) Hậu quả mà chủ nghĩa Cộng Sản đã gây ra tại nước Nga còn nặng nề hơn nhiều so với Việt Nam từ tồn thất con người cho đến tôn giáo, chính trị, kinh tế, văn hóa... mà nổi bật nhất là cuộc thanh trừng vĩ đại hay còn gọi là "nổi khiếp sợ vĩ đại" trong thập niên 1930 Stalin đã ký quyết định giết hàng chục nghìn người được coi là đối thủ chính trị hay bất đồng chính kiến với ông ta, và đẩy hàng triệu người đến các trại lao động tập trung Gulag. Năm 1953 khi nghe tin Stalin qua đời, nhà thơ Tố Hữu đã có những câu thơ làm "rúng động lương tâm" con người:

" Sta-lin sta-lin!

Yêu biết mấy khi con tập nói

Tiếng đầu lòng con gọi Sta-lin [...]

Thương cha thương mẹ thương chồng

Thương mình thương một thương Ông thương mười"

Phần đánh giá xin nhường cho bạn đọc.

Tiếp đây tôi xin trích 1 đoạn nói chuyện giữa đạo sĩ Hamud và giáo sư Allen trong cuốn "Hành trình về phương đông" được xuất bản từ năm 1924 để mọi người chiêm nghiệm.

"Hamud im lặng một lúc rồi thông thả:

- Tôi muốn các ông ghi nhận một điều này, các ông có thể coi đó như một lời tiên đoán hay cảnh cáo trước cũng được. Thời gian sắp đến sẽ là một giai đoạn cực kỳ tiến bộ về tri thức, nhưng thoái bộ về tâm linh.[...] Thêm vào đó, sự khai quật các ngôi mộ Ai cập sẽ tháo cũi xổ lồng cho vô số âm binh, các động lực cực kỳ hung dữ. Như tôi vừa kể với các ông, thời kỳ chót của nền văn minh Ai cập, các giáo sĩ đã thực hành tà thuật tối đa, mà khoa ướp xác là một bí thuật mang sự liên lạc của cõi vô hình vào cõi trần[...] Một số pháp sư vốn là sứ giả cõi âm sẽ đầu thai trở lại, hoặc nhập xác để tác oai, tác quái, tái tạo một xã hội tối tăm, sa đọa, đi ngược trào lưu tiến hóa của thượng đế. Thế giới sẽ trở thành nạn nhân của thứ tôn giáo ma quái này. Chiến tranh, đau khổ, bất an cùng các kích thích của cảm giác mới lạ do nền "khoa học hiện tượng" mang lại, sẽ thúc đẩy con người vào các cực cực của cuộc sống [...] họ sẽ đội lột tôn giáo, họ sẽ kêu gọi sự hợp tác của thần quyền, họ sẽ đặt ra các giáo điều mới, thay thế các chân lý cao đẹp để lôi kéo con người từ bỏ thượng đế. Họ sẽ sử dụng danh từ, ngôn ngữ để đánh lạc hướng mọi người, tuy nhiên trước sau gì họ cũng phải chết và trước khi chết, họ sẽ di chúc yêu cầu ướp xác họ và xây dựng những nhà mồ vĩ đại bằng đá như họ đã từng làm trong quá khứ...

Giáo sư Allen bật cười :

- Như vậy thì nhận diện họ quá dễ, nhưng tôi không tin thời buổi này còn ai ướp xác, xây cất nhà mồ như vậy, ông nên nhớ chúng ta đã bắt đầu vào thế kỷ 20, không phải 8 ngàn năm trước?

Hamud mỉm cười:

- Rồi các ông sẽ thấy, tôi mong các ông ghi chép những điều này cẩn thận rồi đúng hay sai thời gian sẽ trả lời."

Cờ Trung Cộng cũng một nền đồ, trên đầu góc trái có một ngôi sao vàng lớn và 4 ngôi sao vàng nhỏ hình cánh cung phía bên mặt. Về các thành tựu mà Đảng Cộng Sản Trung Quốc đã mang lại cho dân tộc Trung Hoa thì các bạn có thể tìm đọc thêm ở tài liệu "Cửu Bình (chín bài bình luận về Đảng Cộng Sản)" (9) tài liệu này được ví như một quả bom mang sức công phá khủng khiếp vào chính quyền các nước khối cộng sản, và chỉ sau 1 năm ra mắt đã khiến hơn 6 triệu đảng viên Trung Quốc trả lại thẻ đảng, thiết nghĩ chúng ta cũng nên quảng bá rộng rãi tài liệu này để giúp những người Cộng Sản Việt Nam sớm thức tỉnh. Còn ai lâu nay chỉ quen nghe

những lời đạo đức từ miệng của các lãnh tụ Cộng Sản thì hãy nghe Mao tuyên bố rùng rợn: "Người chết cũng có lợi, xác họ làm phân bón", " chúng ta sẵn sàng hy sinh 300 triệu dân Trung Quốc để hoàn thành chủ nghĩa Cộng Sản"(10)

Cờ Việt Minh - cờ đỏ sao vàng cạnh sao hơi cong:

Năm 1927 ở vùng Nghệ Tĩnh có cuộc khởi nghĩa gây ra bởi Đảng Cộng Sản do Nguyễn Ái Quốc cầm đầu. Đến ngày mùng 9 tháng 3 năm 1945 quân Nhật đánh quân Pháp và giao quyền lại cho vua Bảo Đại. Được mấy tháng thì đồng minh thắng trận, Nhật đầu hàng. Đảng Việt Minh dưới sự lãnh đạo của Nguyễn Ái Quốc đổi tên là Hồ Chí Minh nổi lên cướp chính quyền. Vua Bảo Đại thoái vị nhường quyền cho đảng Việt Minh. Việt Minh là tên gọi tắt của đảng Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội do Đảng Cộng Sản lập ra khi còn ở bên Quảng Tây, Trung Quốc, tránh 2 chữ Cộng Sản cho người ta khỏi nghi ngờ.(11)

Tại sao hiện nay cờ đỏ sao vàng là Quốc Kỳ của Việt Nam:

Những người Cộng sản nhận định rằng: "cuộc Cách mạng tháng Tám 1945 thực sự là biểu trưng, là kết quả của khối đại đoàn kết dân tộc, là hội tụ của các nguồn xung lực hồi sinh mạnh mẽ của toàn dân tộc trong thời khắc bước ngoặt lịch sử dưới ngọn cờ chói lọi tinh thần yêu nước của mặt trận Việt Minh do Đảng ta và Chủ tịch Hồ Chí Minh lãnh đạo." Trong một cuộc giao lưu trực tiếp trên truyền hình khi được hỏi "ông định nghĩa thế nào về sự thật lịch sử", ông Dương Trung Quốc tổng thư ký hội sử học Việt Nam đã trả lời: "Trách nhiệm của những người làm sử chúng tôi là phải nghiên cứu để tìm ra sự thật lịch sử, vì chỉ có sự thật mới tạo được niềm tin trong nhân dân. Chúng tôi quan niệm, không phải sự thật nào cũng có thể nói ra, nhưng đã nói thì phải nói đúng sự thật. Chúng ta phải tìm lại, để học lại nghiêm túc những bài học của lịch sử." (12)

Trời ơi ! sự thật là sự thật, tại sao lại có những sự thật không thể nói ra? Và câu hỏi được đặt ra là biến cố tháng 8-1945 do Việt Minh gây ra có phải là một cuộc cách mạng không! Về câu hỏi này thì mặc dù đã được nghe ý kiến của nhiều người nhưng tôi vẫn chưa thể có kết luận thỏa đáng cho bản thân. Nhưng dù sao cũng thật khó khi nói cuộc cướp chính quyền không phải là nguyện vọng của người dân, mà trên thực tế người dân của chúng ta lúc đó đa phần nghèo khó nhưng bản tính thật thà chất phác họ đã tin theo những hứa hẹn hào huyền của chủ nghĩa cộng sản nhằm mơ tưởng một xã hội công bằng văn minh không có cảnh người bóc lột người, nhưng họ đã không thể hiểu được bản chất của Cộng Sản là chiến tranh, hận thù, độc tài, giết chóc, tham lam, bóc lột và khủng bố ...

Rồi đến 20-12-1946 Pháp chiếm Bắc Bộ phủ, Hồ Chí Minh phải rút vào các vùng núi hẻo lánh tiếp tục âm mưu tưởng Cộng Sản để "giải phóng dân tộc", như thế lá cờ đỏ sao vàng chỉ hiện diện chính thức trong tư thế Quốc Kỳ khoảng thời gian từ 5-9-1945 đến 20-12-1946. Trong khi đó tại miền Nam từ 1-6-1946 đến 2-6-1948 dùng cờ Nam Kỳ Cộng Hòa Quốc với nền vàng ở giữa là 3 sọc xanh, chen giữa 3 sọc xanh là 2 sọc trắng. Và từ 2-6-1948 Chính phủ trung ương dùng lá cờ vàng 3 sọc đỏ chính thức làm Quốc Kỳ và lá cờ này giống với Đại Nam Kỳ thời 1890 - 1920, mãi đến 20-7-1954 khi đất nước bị chia đôi theo hiệp định Geneve. Từ đó lá cờ vàng 3 sọc đỏ vẫn được dùng làm lá Quốc Kỳ Việt Nam Cộng Hòa từ 20-7-1954 cho đến 30-4-1975.

Đó chỉ là những mốc khái quát sơ lược về sự thay đổi của Quốc Kỳ Việt Nam, các bạn có thể tham khảo thêm ở những tài liệu khác để hiểu thêm chi tiết. Như vậy từ 20-7-1954 đất nước ta thực sự bị chia cắt thành 2 miền, mà sau này nguyên nhân góp phần làm miền Nam rơi vào tay Cộng Sản chính là việc ký kết hiệp định Paris vào ngày 27-1-1973 chấm dứt mọi sự can thiệp quân sự của Hoa Kỳ và cuối tháng 3 năm 1973 lính Mỹ cuối cùng đã rút khỏi Việt Nam, chúng ta cũng nhìn nhận rằng vào thời điểm trước đó những cuộc biểu tình phản chiến diễn ra rầm rộ cũng gây ảnh hưởng không nhỏ đến tình hình lúc đó.

Thật đúng là một thời đại tiến bộ về tri thức mà thoái bộ về tâm linh, giai đoạn 1954-1975 là giai đoạn mà các mặt của đời sống như y tế, giáo dục, văn hóa, kinh tế, chính trị, xã hội ở miền Nam ngày một tiến lên và miền Bắc thì cứ thụt lùi theo khoảng cách ngày một xa, vậy mà bộ máy tuyên truyền của Hồ Chí Minh luôn phát đi những bản tin về đời sống cơ cực khốn khó của hòn ngọc viễn đông, đánh cho mỹ cút nguy nhào, bác cháu ta sẽ xây lại đất nước mười phần đẹp hơn lại còn tuyên truyền rằng đời sống người dân miền nam rất khốn khó, miền bắc sẽ tiếp tế cho miền Nam hàng triệu tấn lương thực và thuốc men..., các giá trị chuẩn mực đạo đức thực sự bị

thoái hóa trầm trọng, và cái mốc 1975 cũng giống như cánh cửa hy vọng tiến hóa cuối cùng của dân Việt bị đóng sập lại bởi các âm binh.

Trong khi đó hãy nhìn lại suốt chiều dài lịch sử, người Việt chúng ta vốn bản tính hiền lành chất phác lấy nhân lễ nghĩa trí tín làm đạo thường cho sự ăn ở đối xử lẫn nhau, còn nhớ năm xưa khi Nội Thu Hoàng Tá Thốn đưa bọn Ô Mã Nhi về nước đã dùng kế của Hung Đạo Vương, lấy người giỏi bơi lội, sung làm phu thuyền, ban đêm dúi thuyền cho đắm, bọn Ô Mã Nhi đều chết đuối cả. Để rồi đời sau Sử Thần Ngô Sĩ Liên phải thốt lên "Chữ Tín là vật báu của nước, mà làm cho người khác phục mình sâu sắc thì đó là gốc của vương chính, Hung Đạo Vương dùng bá thuật, muốn được thành công trong một thời mà thất Tín với muôn đời, đã nói là đưa về nước mà lại dùng mưu kế để giết đi thì thực là quỷ quyết lắm[...] đâu có thể nói chữ Tín chỉ là chuyện nhỏ nhặt ".(13) Than ôi nghe người viết sử luận bình việc Tín Nghĩa mà hậu bối xấu hổ lắm thay, cái gốc của dân tộc này đã mất rồi! Hỡi các Vua Hùng có công dựng nước, các bậc sỹ phu đã ngã xuống để giữ nước, hỡi hồn thiêng sông núi hãy về đây, hãy về chứng kiến triều đại Cộng Sản, một Hồ Chí Minh bám theo học thuyết Mácxít, Lêninit, Stalinít, Maoít đã đem bóng ma Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản nấp dưới lá cờ đỏ sao vàng về bao trùm lên quê hương Việt Nam. Họ [chính quyền Cộng Sản] dùng tất cả những mưu mô xảo trá đầy hàng triệu người vào biển máu vì mù quáng tin theo những khẩu hiệu có cánh như "đánh Mỹ cứu nước", "giải phóng miền nam", "xây dựng thiên đàng hạ giới", "chấm dứt cảnh người bóc lột người"... để rồi khi "con thuyền cách mạng" cập bến thành công thì họ hiện nguyên bản chất ngu dốt tham lam nhưng có ưu thế là rất ác ôn, họ quay lại bóc lột ngay chính đồng bào ruột thịt của mình. Thử hỏi nhân lễ nghĩa trí tín ở chỗ nào, có thủ đoạn nào để tiện hơn thế không?

Hãy nhìn sang nước bạn và nghe ông M. Gorbachev, cựu Tổng bí Thư Đảng Cộng sản Liên Xô: " Tôi đã bỏ hơn nửa cuộc đời đấu tranh cho lý tưởng cộng sản, nhưng ngày hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng cộng sản chỉ biết tuyên truyền và nói láo", trong khi đó đất nước của chúng ta đã sinh ra một người phụ nữ thông minh xinh đẹp nhưng thiếu trung thực - Nguyễn Thị Bình, bộ trưởng ngoại vụ của chính phủ cách mạng lâm thời, vào năm 1973 tại Paris khi được ký giả Michel Tauriac phỏng vấn: "Xin trả lời tôi thẳng thắn, thưa bà, bà có phải cộng sản không?" Rất "thông minh", người phụ nữ ấy đã trả lời: "Không, thưa ông, tôi không phải cộng sản" và trước đó tháng 4 năm 1959 trước các ký giả Mỹ, Fidel Castro cũng đã tuyên bố: " Tôi đã nói một cách rõ ràng và khẳng định là chúng tôi không phải là cộng sản" (14) .

Tất cả những điều đó để cho chúng ta thấy rằng một khi những người cộng sản vẫn còn nắm chính quyền trong tay thì họ chỉ biết tuyên truyền và nói láo, khi mà cả thế giới đã quá hiểu bản chất tham tàn của cộng sản mà "theo cuốn The Black Book of Communism tiết lộ cho biết số người vô tội bị Quốc Tế Cộng Sản sát hại khắp nơi trên thế giới được ước tính như sau: tại Nga Xô hơn 20 triệu, tại Trung Hoa lục địa 65 triệu, Việt Nam 1 triệu, Bắc Hàn 2 triệu, Cambodia 2 triệu, Đông Âu 1 triệu, Phi Châu 1,7 triệu, Afghanistan 1,5 triệu và châu Mỹ La Tinh 150.000 người. Tất cả đã chết dưới bàn tay của Lenin, Stalin, Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh, Pol Pot và Kim Nhật Thành." (15) với 1 bản cáo trạng làm cả thế giới phải khiếp sợ như thế, thế nên họ đã khéo léo ẩn mình dưới vỏ bọc là "mặt trận quốc gia giải phóng" chứ không chịu nhận mình là Cộng Sản để đánh lừa những ánh mắt tò mò nhìn từ thế giới bên ngoài, và bên trong thì họ ra sức bung bít thông tin tuyên truyền dối trá và hứa hẹn với người dân đủ điều, nhiều trí thức và báo giới phương tây chưa một ngày sống dưới chế độ Cộng Sản đã mắc vô lừa thật to khi lòng trắc ẩn của họ cũng bị đánh lừa, hay họ chưa hiểu thấu đáo về bản chất của 1 cuộc chiến, họ xuống đường hô to khẩu hiệu đòi Mỹ phải rút quân, điều đó trên thực tế là đã thể hiện sự bất lực trước sự bành trướng của Đệ Tam Cộng Sản, khi ma quỷ đã đạt đến trình độ thượng thừa về hóa trang.

Norman Morrison đặt người con gái bé bỏng Emily xuống gởi cho một người nào đó trong đám đông xung quanh rồi châm lửa tự thiêu trước lầu năm góc, một Norman 22 tuổi ngày đó cũng đã chọn một cái chết với lý tưởng thật cao đẹp như những người thanh niên Bắc Việt ngã xuống bên lá cờ đỏ sao vàng với một lòng tin sắt đá là họ đã chết cho tự do, chết cho sự nghiệp đấu tranh giải phóng những người miền nam ruột thịt đang phải sống dưới ách đô hộ của Mỹ... Thế là bài "Emily con ơi " của Tố Hữu đến tận hôm nay vẫn còn góp mặt trong sách giáo khoa của con em chúng ta, và những hình ảnh phản chiến được Hà Nội tuyên truyền như một sự ủng hộ chính nghĩa từ thế giới, đã đẩy lớp lớp thanh niên đổ biết bao xương máu ngay trên chính quê hương mình để đấu tranh cho lợi ích của một bộ phận đảng viên cao cấp. Và giờ đây có lẽ các sinh viên trí thức các giáo sư

khuyh tả ngày nào đã phải ăn năn hay xấu hổ khi thấy một Việt Nam không hề có tự do dân chủ đa đảng đa nguyên, tôn giáo bị đàn áp, và con người phải sống cuộc sống túng quẫn, nếu họ có dịp đến Việt Nam ngày hôm nay họ sẽ được ngã lưng trên một chiếc giường thật êm ái trong căn phòng rộng rãi của một khách sạn cao cấp không thua bất kỳ nơi nào, họ có thể phóng tầm nhìn ra xa để thấy một cuộc sống mới sau chiến tranh thật sôi động với những dòng sông xe gắn máy cuộn chảy trên đường phố, bên cạnh những tấm bảng sặc sỡ đậm chất tuyên truyền cổ hữu của những nước Cộng Sản với hình cờ đỏ sao vàng, búa liềm hay chéch lên phía trên tấm hình ông Hồ Chí Minh luôn có những câu khẩu hiệu đại loại như "vì mục tiêu dân giàu nước mạnh xã hội công bằng văn minh", họ sẽ hiểu thế nào là "dân giàu" khi nhìn thấy những cửa hàng với những nhãn hiệu thời trang như Gucci, Louis Vuitton, của những nhà tư bản mới và khách hàng là những vị tư bản đồ cưỡi trên những con xe đắt tiền, họ sẽ thấm thía thế nào là "xã hội công bằng" khi thấy dân oan trong đó có cả những gia đình có công với cách mạng kéo nhau đi khiếu kiện vì bị chính quyền cướp mất đất đai, đời sống rơi vào ngõ cụt... tất cả còn thảm cảnh hơn hình ảnh lính Mỹ bật quẹt Zippo đốt nhà tranh mà họ đã thấy trên báo chí, họ sẽ thấy tôn giáo ở nước này đang bị bóp chết dần dần và tệ hại hơn là sự biến thái của các linh mục, hòa thượng quốc doanh, tất cả còn đau đớn hơn hình ảnh Thích Quảng Đức tự thiêu năm nào, họ sẽ học được bài học thế nào là "văn minh" ở xứ này khi thấy có nhiều những trẻ em bụi đời sống vất vưởng trên đường phố phải cầu xé lẫn nhau để giành dật miếng ăn không khác gì những con thú hoang hay trong các động mại dâm ở Campuchia có rất nhiều những đứa trẻ nói tiếng Việt, tất cả còn thô lương hơn em bé Kim Phúc trần truồng với vết bỏng Napalm mà họ đã xót xa năm ấy. Như thế ai dám bảo rằng sự nhẹ dạ cả tin của người phương tây không góp phần vào sự hiện diện của lá cờ đỏ sao vàng ở Việt Nam hiện nay.

Và ngày 30-4-1975 là ngày mà "có triệu người vui, cũng có triệu người buồn" để rồi ngay sau đó thôi thì triệu người vui kia cũng phải gào khóc thảm thương như những con thú đang bị ông chủ cách mạng của mình xẻ thịt trong lò mổ. Thời điểm đó để che mắt và trấn an dư luận Cộng Sản Bắc Việt đã thành lập chính phủ lâm thời với lá cờ nửa trên đỏ, nửa dưới xanh, ở giữa là ngôi sao vàng, nhưng đâu rồi cũng lại vào đó ngày 2-7-1976 chính thức thống nhất 2 miền thành cộng hòa xã hội chủ nghĩa việt nam và dùng lá cờ đỏ sao vàng làm Quốc Kỳ cho đến hôm nay. Như vậy chúng ta đã thấy rõ để chiếm được vị trí làm lá Quốc Kỳ của nước Việt Nam ngày hôm nay, lá cờ đỏ sao vàng đã giương cao một lý tưởng cao đẹp nhưng ảo tưởng, lá cờ đỏ sao vàng đã đánh lừa niềm tin của rất nhiều người, đã tuyên truyền vô cũng tinh vi và xảo trá, đã tắm bằng máu của hàng triệu người vô tội trên cả 2 chiến tuyến trong một cuộc chiến không đáng có (16a), đã thể hiện bản chất là đưa con trung thành của Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản và hiện nay là chư hầu của Trung Cộng ...

Dù hiện nay tôi không còn tin vào lá cờ đó nữa nhưng tôi vẫn luôn luôn dành tình yêu thương và tự hào bởi cách mà cha ông mình đã hy sinh, họ đã hiến dâng cả cuộc đời cho sự nghiệp cách mạng, họ đã phơi xác trên hàng rào kẽm gai với viên đạn găm trong lồng ngực khi trên tay còn nắm chặt lá cờ đỏ sao vàng, dòng máu đỏ từ tim tung tóe mãnh liệt như họ đã từng tin rằng họ chết cho quê hương, họ chết cho sự nghiệp giải phóng dân tộc, họ chết cho thế hệ mai sau được sống tự do hạnh phúc, mà giờ đây tôi đau buồn nhận ra rằng sau 33 năm sống dưới triều đại Cộng Sản, dân tộc này không còn nhiều người dám hy sinh như thế.

Từ góc nhìn giá trị nhân bản thì đó là một cái chết vinh quang một cái chết rất người, nhưng nhìn từ cục diện chính trị thế giới tại thời điểm đó thì đó là một cái chết tức tưởi một cái chết lãng xẹt, vì đáng ra tất cả những người Việt Nam không có ai phải chết. (16b)

Những “thành quả” mà lá cờ đỏ sao vàng mang về cho dân tộc:

1930-1931 phong trào "Xô Viết Nghệ Tĩnh" là cuộc nổi dậy đầu tiên do Đảng Cộng Sản lãnh đạo với khẩu hiệu "Trí, phú, địa, hào, phải đào tận gốc tróc tận rễ" tức là cứ theo thứ tự bất lợi cho cách mạng thì tầng lớp trí, được "ưu tiên" rồi đến , phú địa, hào đều phải được giết sạch thì thành phần vô sản mới có thể đẩy mạnh phong trào Cộng Sản trên khắp cả nước. Và bài vè của Hà Sỹ Phu thật chua chát lắm thay khi cho chúng ta thấy bộ mặt lật lọng của Đảng Cộng Sản từ ngày còn sơ khai đến ngày đề đầu cưỡi cổ được dân tộc, "hiền tài là nguyên khí của quốc gia" nghe cũng có lý nhưng nếu bỏ Trí lên trên thì xem ra không được logic lắm với cái lịch sử giết chóc dã man kia, thế là xếp CÔNG- NÔNG-TRÍ.

Bốn anh Trí Phú Địa Hào
Chỉ riêng anh Trí lao đao đến giờ
Đảng ta thương Trí ngu ngơ
Cho Công - Nông - Trí chung cờ liên minh
Trông lên Liêm - Búa hai hình
Trí ta vẫn chẳng thấy mình ở đâu
Quay sang tìm Phú, Địa, Hào
Thấy ba bụng phệ... đã vào... Đảng ta!

1949-1956

"Cải cách ruộng đất" lần này thì với khẩu hiệu "hãy giết sạch lũ cường hào địa chủ ác bá" "đào tận gốc tróc tận rễ" "cường hào ác bá phá ra tro". Đúng, đảng ta luôn luôn đúng, phải giết hết phải đập phá hết tất cả, lấy của người giàu chia cho người nghèo, sẽ không còn người bóc lột người. Tất cả những nơi thơ tự, chùa chiền, đình làng đều bị phá hủy, những người dân chịu khó tích cóp làm ăn bấy lâu nay, giờ đây trở thành những tên cường hào ác bá hay việt gian phản động, sẽ bị đem ra đầu tổ bởi chồng con hay chính cha mẹ họ, hãy lắng nghe nhà thơ Xuân Diệu:

"Anh em ơi! Quyết chung lưng
Đấu tranh tiêu diệt tàn hung tử thù
Địa hào, đối lập ra tro,
Lung chùng phản động đến giờ tan xương.
Thắp đuốc cho sáng khắp đường,
Thắp đuốc cho sáng đình làng đêm nay.
Lôi cổ bọn nó ra đây
Bắt quỳ gục xuống, đọa đày chết thôi..."

Những ai bị đọa đày mà chưa chết thì sẽ bị đem ra xử bắn hay dùng trâu cày kéo đứt cổ để răn đe mọi người. Ước tính trong thời gian này có hơn 150 ngàn người đã bị sát hại, những truyền thống tốt đẹp, đời sống tinh thần và tâm linh của người Việt bị phá hủy. Sau đó với "chiến dịch sửa sai" Trường Chinh và Hồ Việt Thắng phải ngậm đắng nuốt cay khi Bác lấy khăn lau nước mắt rồi đem hai chú ra làm vật tế thần để xóa tan sự phẫn nộ trong quần chúng, thế mà thế hệ ba tôi ai cũng tin là thật, còn khen Bác thật đúng là con người nhân nghĩa đã khóc thương dân, chỉ có tội cấp dưới làm bậy thôi.

1955-1958

"Nhân Văn Giai Phẩm" gắn liền với những tên tuổi như Nguyễn Hữu Đang, Trần Dần, Lê Đạt, đã bị kết án tù đày vì dám lập ra tờ báo Nhân Văn và ấn bản Giai Phẩm với nội dung là những câu thơ tiêu biểu như của Trần Dần:

" Tôi bước đi không thấy phố không thấy nhà
Chỉ thấy mưa sa trên mầu cờ đỏ"

Người trực tiếp đứng ra tiêu diệt "Nhân Văn Giai Phẩm" chính là nhà thơ Tố Hữu trưởng ban tuyên huấn trung ương với những vần thơ khát máu:

"Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ
Cho ruộng đồng lúa tốt, thuế mau xong,
Cho Đảng bền lâu, cùng rập bước chung lòng
Thờ Mao Chủ tịch, thờ Sít-ta-lin... bắt diệt."

Và những người có dính líu cũng bị tù đày tùy theo mức độ liên quan, tất nhiên những người này sẽ mang theo một "vết nhơ" không chỉ trong lý lịch của mình mà còn liên lụy đến con em. Như trường hợp nhà thơ Lê Đạt kể

từ ngày 12-8-1958 bị đẩy đi tù đày lao động khổ sai, 30 năm mất bóng trên diễn đàn văn và trước khi ông chết 1 năm đã được trao giải thưởng văn học nghệ thuật nhà nước 2007.

1959

Quốc hội ký quyết định thông qua vấn đề "hợp tác hóa nông nghiệp", tôi đã đọc quyết định này 2 lần mà không hiểu nó viết về vấn đề gì, âu cũng là cách hành văn mơ hồ trong văn bản luật pháp của Cộng Sản, nhưng trên thực tế sau cải cách ruộng đất, cướp của người giàu chia cho người nghèo, thành phần bản cổ nông nay được chia cho 1 ô đất nhỏ và vài cái cuốc cái xẻng, nhưng để vô sản hóa đến tận cùng đảng ta đã dùng những "kế hoạch kinh tế 3 năm, 5 năm" "công tư hợp doanh" "hợp tác xã" để dần dần công hữu hóa hết những tài sản còn sót lại của thành phần bản nông, khiến miền Bắc trở nên vô cùng nghèo nàn và lạc hậu, trong khi tại thời điểm này ở miền Nam dưới lá cờ vàng tung bay, quốc dân đang sống ở một nơi được mệnh danh là hòn ngọc viễn đông, tình cảnh thật không khác gì bắc Hàn, nam Hàn ngày hôm nay. Ai khổ mặc kệ, Hồ Chí Minh thì vẫn cứ ở trên bục ra rả thuyết pháp "Đảng ta là vĩ đại, vì ngoài lợi ích của giai cấp, của nông dân, của dân tộc, đảng ta không có lợi ích gì khác".

1968

"Huế Mậu Thân"

Thơ chúc tết của Hồ Chí Minh:

"xuân này hơn hẳn mấy xuân qua
Thắng trận tin vui khắp nước nhà
Nam Bắc thi đua đánh giặc mỹ
Tiến lên! toàn thắng ắt về ta"

"Trong cuộc đấu tranh chống Mỹ cứu nước. Ta được tận hưởng tư tưởng, tình cảm cao đẹp của Bác Hồ, yêu nước, yêu dân, tin dân, tin cách mạng, tin vào thắng lợi qua những vần thơ Tết Xuân Mậu Thân, cho ta soi mình vào tâm đức tổ tiên, học tập và làm theo tấm gương đạo đức Bác Hồ." (Trích báo đảng kỷ niệm 40 năm tổng tiến công và nổi dậy xuân Mậu Thân của tiến sỹ Trần Việt Hoàn) Và kết quả của tình "yêu nước, yêu dân" đó là ở Huế có 9776 ngôi nhà bị phá hủy, hoàn toàn, 3169 ngôi nhà bị hư hỏng nặng, 7000 người vô tội đã bỏ mạng.

"Chiều đi qua Bãi Dâu, hát trên những xác người
Tôi đã thấy, tôi đã thấy
Trên con đường người cha già ôm con lạnh giá
Chiều đi qua Bãi Dâu, hát trên những xác người
Tôi đã thấy, tôi đã thấy
Những hố hầm đã chôn vùi thân xác anh em"...
Trịnh Công Sơn 1968.

1972 "**Mùa hè đỏ lửa**"

"Mùa Hè 1972, trên thôn xóm và thị trấn của ba miền đồng bốc cháy một thứ lửa nhân tạo, nóng hơn, mạnh hơn, tàn khốc gấp ngàn lần, vạn lần khối lửa mặt trời sát mặt. Lửa ngùn ngụt. Lửa bùng bùng. Lửa kêu tiếng lớn đại pháo. Lửa lép bép nức nở thịt da người nung chín. Lửa kéo dài qua đêm. Lửa bốc khói mờ trời khi ngày sáng. Lửa gào chêm tiếng khóc của người. Lửa hốt hoảng khi cái chết chạm mặt. Lửa dậy mùi thây ma. Lửa từ khí trùng trùng giăng kín quê hương thâm khốn cùng. Kinh khiếp hơn Ất Dậu, tàn khốc hơn Mậu Thân, cao hơn bão tố, phá nát hơn hồng thủy. Mùa Hè năm 1972. Mùa Hè máu. Mùa Hè của sự chết và tan vỡ toàn diện. Mùa Hè cuối đày điêu linh. Dân tộc ta sao nữ quá đọa đày!" (17)

30-4-1975

Đối với tôi những con số này như mang theo thông điệp của quý, nó nhắc cho người Việt Nam phải nhớ rằng: Hỡi người anh em! chúng ta phải thương yêu nhau vì tất cả chúng ta đều đau khổ. Những gì viết ở trên đây chỉ mang tính chất liệt kê, còn để trình bày đầy đủ thì không bút mực nào chịu đựng nổi bi kịch oan khiên đó. Hãy

điểm xem đến nay đất nước ta đã đạt được những thành tựu gì từ khi lá cờ đỏ sao vàng tung bay trên nóc Dinh Độc Lập:

- Tham nhũng tràn lan, quan sống phè phỡn, đạo đức xã hội suy đồi, con giết cha, mẹ bán con, vợ giết chồng ...
- Kinh tế, chính trị, y tế, giáo dục, văn hóa, xã hội xuống cấp, tụt hậu thê thảm so với thế giới.
- Trí thức, sử gia, luật gia, khoa học gia, kỹ sư, bác sỹ được sỹ, tiến sỹ, nhà văn nhà báo, họa sĩ nhạc sĩ và thi sĩ... đa số đều trở nên vô cảm.
- Lạm phát phi mã cộng thêm quan lại tham lam đẩy người dân vào cảnh khốn cùng.
- Hàng triệu người Việt Nam vượt biên tìm cuộc sống hạnh phúc ở xứ người.
- Hàng chục ngàn cô gái Việt Nam bị bán sang nước ngoài để bán thân, trong đó có cả những em bé.
- Hàng trăm ngàn lao động phải chạy ra nước ngoài để bán sức.
- Bao cảnh đời khó khăn khổ sở đói nghèo trong nước phải làm những nghề mạt hạng ăn xin, bán dâm, giết người trộm cắp...
- Tình trạng dân oan khiếu kiện kéo dài, oán hận không được giải quyết.
- Tôn giáo bị đàn áp, linh mục và hòa thượng quốc doanh thì tăng lên theo cấp số nhân.
- Công lý bị phi báng, tự do bị tước đoạt và nhân quyền bị bóp nghẹt.
- Đất đai của tổ tiên thì ngày một bị thu hẹp lại...

Nhìn vào một xã hội như thế để thấy được cái vô đạo đức của người làm chính trị, và "khi khảo sát và nghiên cứu sự phát triển trên thế giới mới thấy xã hội Việt Nam hiện nay vẫn ở thời Trung Cổ, tức tụt hậu sau thế giới gần 500 năm" (18). Nhưng theo tôi thì không cần so với thế giới làm gì, người Việt hôm nay còn tụt hậu hơn chính mình 500 năm trước. Bạn sẽ bảo tôi, làm sao có thể như vậy được khi chúng ta hàng ngày vẫn được chạy ô tô, ở nhà có máy lạnh, xem truyền hình, ăn KFC và uống Coca Cola... toàn là những thứ mà 500 năm trước không hề có. Nhưng chỉ cần bạn chịu khó đọc lại lịch sử thôi thì sẽ thấy muôn mặt đời sống xã hội hiện nay đang tuột dốc không phanh. (1460 -1497) thời vua Lê Thánh Tông, cha mẹ dạy con có phép tắc, trai gái đều có nghề nghiệp, không có nạn rượu chè cờ bạc, không tụ tập đồ đảng để đi trộm cướp, vợ chồng cần kiệm làm ăn, ân nghĩa trọn vẹn, quan dân đều phải hiếu đễ, chăm chỉ làm ruộng cùng giúp đỡ lẫn nhau... về giao thiệp với Tàu thì luôn cho người đả sát đề cao cảnh giác, ngài nói rằng "Ta phải giữ gìn cẩn thận, đừng để cho ai lấy mất 1 tấc núi, 1 tấc sông của Thái Tổ để lại" (19). Nhờ có những bậc minh quân tài trí đức độ như thế nên văn hóa nước ta thời đó mới được hưng thịnh. Chỉ mấy điều đó thôi chưa đủ để chúng ta phải hổ thẹn sao?

Chính quyền Cộng sản đã biến đời sống xã hội của Việt Nam thành một thứ xã hội mà con người sống trong đó phải luôn luôn toan tính ăn thịt nhau để sống, đó chính là hậu quả của học thuyết vô thần, họ tiêu diệt tôn giáo cho đó là "thuộc phiện" ru ngủ nhân dân, họ luôn luôn sống trong hận thù, thứ hận thù giai cấp, mà những ai không phải là Cộng Sản thì được họ xếp vào những kẻ thù cần "phải bị đấu tố như những tên bồi của đế quốc"(20) như Hồ Chí Minh đã từng nói. Ngày trước Phạm Quỳnh một nhà trí thức lỗi lạc với chủ trương "xây dựng một Việt Nam phú cường tự do và độc lập" đã bị Việt Minh đấu tố là tên việt gian phản quốc, rồi bị đưa vào rừng đập vỡ đầu bằng cày và cuốc, đến sau này khi nhạc sỹ Phạm Tuyên con trai của Phạm Quỳnh được gặp Hồ Chí Minh vào năm 1945, "ông già dân tộc" đã khẳng khái nói rằng: "Cụ Phạm là người của lịch sử, sẽ được lịch sử đánh giá lại sau này. Con cháu cứ vững tâm đi theo cách mạng". (21), Và Hòa Hảo - Huỳnh Phú Sổ, Quốc Dân Đảng - Nguyễn Thái Học, Duy Tân - Lý Đông A, Đệ Tứ Cộng Sản - Tạ Thu Thâu... tất cả đều bị ám hại bởi những thủ đoạn tương tự.

Ngày hôm nay thì chính quyền Cộng Sản lại quay sang hận thù với chính người dân trong nước, bà con dân oan biêu tình, người dân lao động đình công, giáo dân cầu nguyện, hay sinh viên xuống đường đả đảo Trung Cộng... tất cả những thành phần này đã được bộ máy an ninh không lồ dành cho sự chăm sóc đặc biệt, họ dùng công cụ là báo chí và truyền hình với những tay sai đắc lực là lũ văn nô bồi bút ra sức nhào nặn bóp méo sự thật một cách trắng trợn, rồi tuyên truyền về sự nguy hiểm của các thế lực thù địch, diễn biến hòa bình, phản động, khủng bố ... ai có ý định chống đối là bắt giam.

Họ luôn mồm kêu gọi hòa đồng hòa giải dân tộc, nhưng luôn gọi thành phần người Việt hải ngoại với cờ vàng ba sọc trên tay là "bọn chống cộng cực đoan", ai mới là kẻ cực đoan đây khi chính quyền Cộng Sản là kẻ nắm

quân đội trong tay với pháp luật là giấy thông hành, chính quyền sẽ bỏ tù hết những tên nào dám vì lợi ích quốc dân mà làm tổn hại đến lợi ích của đảng. vậy xin hỏi ai mới là kẻ khủng bố cực đoan đây?

Để minh họa rõ thêm về vấn đề này hãy lấy Lê Thị Công Nhân làm một ví dụ, chị đã chịu án 4 năm tù và 3 năm quản chế vì tội dám bắt đồng chính kiến. Và ký giả Xuân Hồng của BBC đã đặt so sánh về hoạt động thời trẻ của bà Nguyễn Thị Bình với những nhà bắt đồng chính kiến gần đây như Lê Thị Công Nhân, hỏi bà có suy nghĩ gì. Bà ta đã trả lời "Những việc làm của họ [những người đấu tranh chính trị] trong tình hình này không đem lại lợi ích cho đất nước."(22)

Vậy là đã rõ, người đàn bà thiếu trung thực này đã một lần xảo trá với báo chí phương tây năm 1973, giờ đây bà ta còn dám bảo việc đấu tranh chính trị xóa bỏ cái đảng độc tài thối nát này đi không mang lại lợi ích cho đất nước, vậy nó không bị xóa bỏ thì mang lại lợi ích cho ai?

Đảng Cộng Sản Việt Nam hiện nay có đầy đủ các "đức tính" tham lam, độc tài, cực đoan, khủng bố, họ cho rằng đất nước Việt Nam này chỉ do một mình họ quyết định mà người dân không có quyền tham gia, bằng chứng là gần đây khi thấy phong trào viết Blog phát triển mạnh với nhiều sự thật rùng rợn của đảng được phơi bày, họ đã đánh hơi thấy mối nguy hiểm, họ cho cái loa phóng thanh Đỗ Quý Doãn phát đi bản tin: "Blog không được đề cập đến các vấn đề kinh tế chính trị xã hội theo hướng tiêu cực, Quy định hoạt động blog sẽ định ra những tiêu chí để người tham gia hoạt động biết việc nào mình được làm và việc nào không được làm." (23)

Mọi người đã thấy bản chất độc tài cực đoan bộc lộ rõ chưa, trí tuệ của họ vĩ đại đến độ biết hướng nào là tiêu cực, việc gì là nên làm và việc gì không nên làm cơ đấy! Lấy ví dụ đó để thấy rằng đảng không cho phép người dân bàn việc nước, mà cái đất nước này của ai, đâu phải của riêng người Cộng Sản đâu mà tự cho mình cái quyền cắt đất cắt biển dâng cho Trung Cộng. Chợt nghĩ, nếu Trần Quốc Toản vô phúc sống dưới chế độ này dám bóp nát quả cam cái coi, chí ít cũng phải lãnh án 3 đến 4 năm tù [...]

Như vậy chúng ta có thể thấy từ năm 1927 khi đó ở Việt Nam chưa xuất hiện lá cờ đỏ sao vàng, nhưng trên thực tế thì nó đã ấp ủ từ trong âm mưu bành trướng của Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản mà Hồ Chí Minh là tay sai, và từ đó đến nay nó không hề mang ý thức giành tự do, không có nguồn gốc dân tộc và không có tình yêu thương đồng bào.

Có lẽ năm xưa khi Trần Trọng Kim viết cuốn Việt Nam Sử Lược không thể hình dung ra được kết quả "trăm năm trông người" của Hồ Chí Minh nên mới có những câu cảm thán "Người bản quốc phải biết rằng phạm sự sinh tồn tiến hóa của một nước, là ở cái chí nguyện, sự nhẫn nại và sự cố gắng của người trong nước. Vậy ta phải hết sức mà học tập, giữ cái tâm cái trí cho bền vững thì chắc tương lai còn hy vọng".

Ôi! sao tôi bi quan quá, tương lai còn hy vọng không khi ở trong nước ngày nào cũng thấy thi đua học tập tư tưởng Hồ Chí Minh, người người nhẫn nại phấn đấu vào đảng để được hưởng đặc quyền đặc lợi, bác Hồ kính yêu cũng đã từng nói: "muốn xây dựng chủ nghĩa xã hội, thì phải có những con người xã hội chủ nghĩa", bác ơi bác hô khẩu hiệu thì không ai dám so với bác, nhưng bác về mà xem thành quả trăm năm trông người của bác này, một người lý tưởng trong xã hội Việt Nam hiện nay được định hướng như sau: phải phấn đấu vào đại học, rồi rần lên thạc sỹ, tiến sỹ, sau đó ra trường làm thật nhiều tiền, phấn đấu mua thật nhiều áo quần hàng hiệu, phấn đấu sắm ô tô hạng sang, và phấn đấu ở biệt thự cao cấp... và dường như đó đã thành những giá trị chuẩn mực của các chàng trai cô gái cần phải cố gắng đạt đến trong cuộc sống.

Một bộ phận không nhỏ khác thì cái tâm cái trí đã chìm vào rượu chè và các cuộc chơi thâu đêm suốt sáng, họ không tìm được ý nghĩa đích thực trong cuộc sống hiện tại, họ đang lạc lối trong "thiên đàng hạ giới" như những con thú hoang quen với khu rừng của nó và hàng ngày phải cắn xé đồng loại để giành giật miếng ăn. Chỉ còn một số bộ phận nhỏ họ là những thanh niên rất giỏi trong nhiều lĩnh vực của đời sống như y khoa, kinh tế, kiến trúc... nhưng họ chỉ có thể cứu vài người bệnh đang hấp hối, thành lập vài công ty giải quyết công ăn việc làm cho vài người, và xây những tòa nhà cao tầng, những khu vui chơi tráng lệ để phục vụ cho 1 bộ phận người dân, và họ đâu biết rằng họ chỉ là những bánh răng tốt hiếm hoi trong một guồng máy khổng lồ bệ rạc và rỉ sét

phải oằn mình kéo theo lũ cán bộ mặt người vó đầy đủ phẩm chất của heo. Cái dân tộc này cần trong thời điểm hiện nay không phải là những chiếc bánh răng rời rạc, mạ vàng hay bằng kim cương, mà cần một guồng máy được điều khiển bởi ý chí và sức mạnh toàn dân để đuổi theo thế giới văn minh đã tiến quá xa kia kia.

Giờ đây khi đang gõ những dòng để kết thúc bài viết này, chỉ còn tiếng lách tách trên bàn phím trong đêm khuya nơi đất khách quê người càng khiến tôi nao lòng và cảm thấy cô đơn hơn bao giờ, tôi đang ngồi đây, đang nghe tiếng thở yếu ớt từ quê hương xa xôi vọng lại như một bệnh nhân đã kiệt sức vì chống chọi với căn bệnh trầm kha, để cứu bệnh nhân Việt Nam bây giờ đã là quá muộn, tôi mong rằng khi đọc xong những dòng tâm huyết này đây, các bạn của tôi ở trong nước sẽ nhận ra đâu là "ngọn cờ đại nghĩa của dân tộc Việt" để rồi sống có trách nhiệm với bản thân trước tính mệnh của dân tộc, như chúa Giêsu đã nói "Anh em hãy tìm lấy sự thật, và sự thật sẽ giải phóng anh em". Có một số anh em của tôi có quan điểm rằng "họ chỉ đấu tranh vì tự dân chủ chứ không chống cộng" Nay tôi xin bày tỏ quan điểm của mình rằng: những gì cần nói tôi đã nói trong nội dung bài viết này, chúng ta đã thấy rõ bản chất tà giáo của chủ nghĩa Cộng Sản đang ẩn nấp dưới ngọn cờ dân tộc, và một khi so sánh bản chất cố hữu ở các nước cộng sản với các nước không cộng sản thì chúng ta sẽ thấy 2 vấn đề:

- Một chế độ Độc Tài có thể không phải là chế độ Cộng Sản (tức đảng dân chủ hay đảng lao động cũng có thể trở thành độc tài), nhưng Cộng Sản chắc chắn phải là Độc Tài.
- Một nước tự do dân chủ đa nguyên đa đảng thì có thể có đảng Cộng Sản hoạt động, nhưng một nước Cộng Sản thì không thể đòi hỏi về ngược lại.

Vì bản chất cố hữu mang tính di truyền đó của chính quyền Cộng Sản nên chúng ta không thể hợp tác với chính quyền Cộng Sản chống tham nhũng, cũng giống như chúng ta không thể dạy cho con linh cẩu sống bằng cách ăn hoa quả. Chúng ta không thể hợp tác với chính quyền Cộng Sản để xây dựng nhà nước pháp quyền. Chúng ta không thể đòi hỏi ở chính quyền cộng sản tự do và dân chủ, vì như ông Nguyễn Minh Triết đã nói 1 câu rất thật lòng "bỏ điều 4 là tự sát". Trong cuộc đấu tranh này chúng ta phải nhìn rõ một sự thật rằng với một chính quyền mà nhân lễ nghĩa trí tín đều không có, thì đừng mong họ tự sát cho dân tộc sống.

Và hiện nay Quốc Tế Cộng Sản đã bị tòa án quân sự thế giới lên án với:

Tội ác chống lại hòa bình thế giới

Tội ác chiến tranh

Tội ác chống lại con người

Vậy chúng ta chống cộng có nghĩa là chúng ta chống lại làn sóng vô thần đang ám hại, xô đẩy loài người xa rời thượng đế, xa rời lẽ sống đạo đức ở đời. Chúng ta chống cộng có nghĩa là đấu tranh cho hòa bình tự do dân chủ và xóa bỏ hận thù do chủ nghĩa Cộng Sản dựng lên. Và hơn hết chúng ta chống cộng có nghĩa là chúng ta giúp đỡ những người anh em đang còn u mê với lý tưởng Cộng Sản (trong đó có cả những người thân trong gia đình tôi), hãy thức tỉnh hãy quay về với nhân dân, giúp họ thoát khỏi bờ vực thẳm của lương tâm con người. (24)

Cuối cùng tôi rất mong muốn được lắng nghe những tiếng nói phản biện, làm ơn hãy cho tôi một lí do để thế hệ hôm nay và mai sau tiếp tục làm lùi bước đi dưới sự chỉ đạo của đảng và giương cao lá cờ đỏ sao vàng.

Chú thích:

1. Tất nhiên đây chỉ là một khảo sát với vài người mà tôi có dịp trò chuyện, chưa có ai quan tâm đến vấn đề này nên tôi dành 0,1 cho hy vọng.
2. Tôi có một người anh hiện là tiến sỹ triết học Mác Lênin hàng ngày vẫn đang miệt mài thuyết pháp trên bục giảng các trường đại học ở Sài Gòn, bài viết này cũng xin tặng anh, vì anh rất quan tâm đến tôi, luôn nhắc nhở tôi phải cảnh giác cao trước âm mưu lôi kéo kích động của các thế lực thù địch phản động, khủng bố ...
3. Trích từ "Quốc Kỳ Việt Nam - Nguồn gốc và lẽ chính thống" của Kỹ Sư Nguyễn Đình Sài. Tôi cũng đã kiểm chứng ở phần tài liệu tham khảo của tác giả cộng thêm một số sử liệu khác và thấy rằng đây là một tài liệu khá tin, nếu các bạn không đồng ý thì có thể đưa ra những tư liệu phản bác lại.

4. "Người vẽ Quốc Kỳ Việt Nam", Nguyễn Xuyên, Website Đảng Cộng Sản Việt Nam, 08/09/2004.
5. "Quốc Kỳ Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam" website Đảng Cộng Sản Việt Nam, 15/08/2003
6. Quốc kỳ Liên bang Nga hiện nay là lá cờ có 3 màu, xếp thứ tự từ trên xuống dưới: trắng, xanh, đỏ. Lá cờ 3 màu bắt nguồn từ thời hoàng đế Piôt vĩ đại. Và sau sự sụp đổ của Đảng cộng sản Liên Xô đã đưa lá cờ 3 màu truyền thống của Nga trở lại đất nước này.
7. "Quốc Huy Quốc Kỳ và Quốc Ca của nước Nga" Website Đảng Cộng Sản Việt Nam , 24/10/2005.
8. "Chia tay ý thức hệ", Hà Sỹ Phu, 1995.
9. Đọc "Cửu Bình" ở: www.cuubinh.org hoặc www.cuubinh.net, Tài liệu gốc bằng tiếng Trung Hoa: <http://dajiyuan.com/gb/4/11/19/n722351.htm>.
10. "Mao Unknown Story", chương 40, Jung Chang & Jon Halliday.
11. "Việt Nam Sử Lược", tr234, Trần Trọng Kim.
12. "Cách mạng tháng 8: những thông điệp từ quá khứ", Vietnamnet, 17-8-2005.
13. "Đại Việt Sử Ký Toàn Thư", tr199.
14. "Hồ sơ đen cộng sản Việt Nam từ 1945 đến nay", tr56, Michel Tauriac, Nguyễn Văn chuyển ngữ, văn mới 2002.
15. "Hải Ngoại Huyết Thư", Nguyễn Anh Tuấn.
- 16a, 16b. Bài học kinh nghiệm của Nhật Bản trong giai đoạn thay đổi chế độ từ quân chủ phong kiến sang quân chủ lập hiến, rồi từ quân chủ sang dân chủ, một Nhật Hoàng nhìn xa trông rộng, ông đã nhẫn nhục làm tù binh cho Hoa Kỳ để dựa vào Hoa Kỳ mưu lợi cho quốc dân mà kết thúc là hiệp định San Francisco được ký kết, Hoa Kỳ trao trả độc lập cho Nhật bản năm 1951... cùng với phong trào trao trả thuộc địa sau này mà Hồng Kông là 1 ví dụ... so sánh và liên hệ như thế cho chúng ta thấy nếu như không có Hồ Chí Minh thì dân tộc này sẽ không có ai phải chết vì chiến tranh, thậm chí có thể đã là một quốc gia phú cường hàng đầu Châu Á.
17. "Mùa hè đỏ lửa" Phan Nhật Nam.
18. "Cờ vàng ba sọc đỏ: Ngọn cờ đại nghĩa của dân tộc Việt", Nguyễn Anh Tuấn.
19. "Việt Nam Sử Lược", tr102, Trần Trọng Kim.
20. "Hai Việt Nam", tr 120, Bernard Fall, Payot, 1967.
21. "Nhạc Sỹ Phạm Tuyên, lịch sử sẽ công bằng với cha tôi" Tiền Phong, 4-12-2007.
22. BBC phỏng vấn bà Nguyễn Thị Bình, 13/10/2008.
23. Thứ trưởng thông tin truyền thông Đỗ Quý Doãn trao đổi với Vietnamnet, 2/10/2008.
24. Bài viết này cũng dành tặng cho một người bác của tôi hiện đang công tác ở Phòng PA25, mong rằng sau khi đọc được bài viết này bác cháu mình sẽ hiểu nhau hơn.

" Mặt trời đứng bóng thì xế,
Mặt trăng khi tròn thì khuyết,
Vật gì thịnh lắm thì suy."

Viết từ Đài Loan, hòn đảo xinh đẹp với những mảnh đời bất hạnh của người Việt Nam tha phương.
20-10-2008